

Smadzenes ir neasuma receptors.

Neasums ir fokusēšanas fakts.

Heizenbergs.

Apziņai ir spēja uztvert bezgalīgi daudz neasumu un aptuvenības. Uztveres sliktā īpašība ir tā, ka mēs mēģinām šīs neaprobežotās aptuvenības ierobežot dažos punktos, kurus mēs cenšamies uzdot par realitāti.

Realitātes cietums.

Pastāv dažādas iespējas, kā iegūt aptuvenības brīvību.

Mākslinieki to iegūs caur aptuvenu laboratoriju.

Disciplīna, kurā smadzeņu loma ir kā aptuvenības uztvērējs. Uztvert maksimāli daudz aptuvenības kā aptuveno realitāti.

Starp budismu un Kalifornijas high-tech filozofiju.

Budismā galvenā problēma - atbrīvošanās no konkrētas uztveres-meditācijas būtība.

Kalifornijas high-tech ir jāpārdodas, lai barotu cilvēka apziņu ar impulsiem un signāliem, **Kas** radītu meditācijas ilūziju.

Apziņas aptuvenā arhitektūra.

Mēs nevaram runāt par aptuveno, ja nepieminam to, kas stāv tam pretim. Jāpadomā, kāpēc uztveres rutīna turas pie pietuvinātā, nevis aptuvenā. Kāpēc vienkāršoti ritmi tiek labāk uztverti nekā Šēnbergs.

Šai aptuvenības atbrīvošanas procesā vajag ieslēgt draugus.

Bailes no aptuvenā ir centrālais motīvs, kāpēc pietuvinātajam izdodas piesaistīt cilvēku dvēseles. Rutīna šķiet ~~×~~ vilinošāka nekā nepārskatāma brīvība.

Neviena no šīm rutīnas sistēmām- politiska, ideologiska, ekonomiska, nevar sniegt mums drošību.

Jo mazāk drošības šīs sistēmas mums piedāvā, jo vairāk viņas apgalvo, ~~kam~~ to spēj.

Drošība- tā ir identitāte ar rutīnu. Šis process vairāk nedarbojas nekur- ne Amerikā, ne Krievijā. Jo cilvēku ieguldījumā šai planētā iestājas paātrinājums, kas strauji pieaug. (Ar signālu rašanos laika vienībā.) Sakarā ar šo jaunu impulsu rašanos paātrinājumu neviena realitātes definīcijas sistēma nevar turēt līdzī.

Tas ir apdraudošs moments, ja identitāte iet zudumā, jo tas ir sāpīgs process. Reizēm tas ir ekspansijas process, kurā embrijs zaudē savu dzimteni un savas robežas, un izjūt intensīvas sāpes,

bet reizē tas ir obligāts priekšnoteikums, lai piedzimtu.

sāpes ir dzimšanas un nedzimšanas momenta nesavienojamības iezīme.

Embrionālais stāvoklis ir iespējams, ja jūs uzticaties mums- tā apgalvo katra sistēma.

Reizē daudzie signāli, kas akumulējušies grūtniecības ~~procesā~~ laikā, norāda dzimšanas iespēju, dzimšanas stāvokli, un nevienā no filozofijas, ekonomikas u.c. teorijām nav jēdzienu^{lāi} dzimšanas akta izpratni saveinotu ar sevi pašu, jo tās visu savu gudrību gūst no embrionālā stāvokļa.

Laikmetīgs attēlojums, kas norāda uz to, ka mēs dzimstam. Šajā dzimšanas procesā, kurā mēs nevaram sagaidīt, ka būs vecmātes, kas palīdzēs neasuma (aptuvenības) kultūrai.

Padarīt smadzenes par aptuvenības uztvērēju nozīmē, ka mēs paši radām aukles, kuras mums palīdz piedzimt.

Ja stāvi uz Zemes un skaties kosmosā, tu redzi (zvaigznes).

Ja ~~tu~~ atrodies kosmosā un skaties uz Zemi, tad tu redzi realitāti.

Jēdziens:: Autopoesis- pašregulācija.

Process, kurā katrs elements iedarbojas uz nākošo. Tas attiecas uz atmosfēru. Gāzu pārmaiņa Zemes atmosfērā atkarībā no laika apstākļiem. To var izprast tikai tad, ja to uztver kā dzīvu būtni- auto-poētiski.

Noslēpums nav nozīme, bet tā ir piedalīšanās. Tai brīdī, kad es piržu, es piedalos autopoeētiskajā procesā. Kad es neievāroju savu pirdienu, tad sākas

Vai ir veigli pateikt- nē, es nezinu. Nē- atkarībā no motivācijas Slinkums- patiesības izpausme. Visam teikt nē- palikt sēžot tur, kur tu sēdi.

Klusuma ,baiļu, sāpju regions.

Atraisīšanās regions.

Bezšķiru sabiedrības pārzīvojums.

Mēs esam autopoeētiska procesa piemēri. Mēs radām viens otru šai brīdī.

Binokinētiski.

Telekulāri.

✓ "Smadzenes ir neasuma receptors." (Mikijs Rēmanis)

✓ "Neasums ir fokusēšanas fakts." (Heizenbergs)

"Apziņa ir spējīga uztvert bezgalīgi daudz neasumu un aptuvenības." (Mikijs Rēmanis)

Bet tas, ko mēs saucam par realitāti, ir vai nu formāls pieņēmums vienā gadījumā, vai arī subjektīvs pārpratums otrā. Kā viens tā otrs rada nosacītības. Apziņas impulss šādā nosacītību laukā vienmēr izpaužas kā paradokss. Paši par sevi šādi paradoksi ir daudz mazāk pārsteidzoši, kā šo paradoksu pilnīgi bezpersoniskais raksturs - aptuvenā sfēra.

✓ PŪKIS - CEĻARULLIS§, *Pulsācija starp nacionālo un utilitāro.*

Aptuvenais atklājas kā robeža starp divām pozīcijām.

Kā robeža starp jebkurām pozīcijām.

Robeža un centrs ir jebkuras vides (telpas) galvenie raksturotāji.

Vidi/~~telpu~~ mēs varam definēt tikai definējot tās robežas.

Attiecības starp centru un perifēriju ir vides/~~telpas~~ struktūras pamatā.

Starp sirdi un mēteli.

Mēs identificējamies ar robežām. Mēs orientējamies centra un perifērijas attiecībās. Identifikācijas un orientācijas procesi vada un virza visas mūsu darbības.

Identitātes cietums.

Kurmis tieši tik pat precīzi realizē impulsus, kā high-tech's.

Vislabākais budists kurmis?

Kurmis nav budists. Kurmis - tā ir daba savā saskaņā.

Cilvēks - tā ir daba savā disonansē - nepastāvība un tās apziņa vienlaicīgi.

Pietuvinātā māksla rada iluzorus centrus, kas izklieš cilvēka būtību. Tā mums piedāvā atslēgas, nenorādot, kuras durvis ar tām slēdzamas. Vai arī apgalvo - ar šo atslēgu tu atslēgsi tikai šīs durvis. Un ar visām citām arī. Tikai šīs!

Aptuvenā māksla to nedara. Tā tikai atgādina, ka durvis nekad nav aizslēgtas un jebkuras no tām ir izejamas.

Piemēram: durvis "JORD"§ ("ZEME")

Brīvības jēdziens cilvēces vēsturē ir radījis ārkārtīgi daudz pārpratumu. Iespējams, ka tieši tas pats notiks arī ar aptuvenā jēdzienu, - aptuvenībā aptuvenā jēdziens nepastāvēs. Bet patreiz tas mums ir tikpat nepieciešams, cik nenovēršams.

Aptuvenā izplūdušās robežas.

Neasā centra un perifērijas fokusācija. Jo neasāk mēs redzam centru, jo tuvāk esam aptuvenajam.

Absolūti neasās aptuvenības robežas.

Robežas var iznīcināt, tās ignorējot. Erosa un ^{Tanata}~~Tanatos~~ neatdalāmība. Mīlas un nāves duālisms. Saplūstot ar ^{cit}~~otru~~ cilvēku ~~es~~ es nogalinu savu "es". Tas ir radikāls solis - nogalināt, tā ir disidentifikācija.

Otrs saplūšanas ceļš ir caur aptuveno. Caur centra neaso fokusu, caur aptuvenības izplūdušajām robežām. Šajā gadījumā nav jāpārdzīvo Fēniksa komplekss. Neasajai saplūšanai ir bezgalīgs tilpums. Visa pasaule. Tas ir autopoētisks process.

Nenoteiktības sīks apraksts visprecīzākajās koordinātās.

Labilitātes konkrēta fiksācija absolūtā bezsvara stāvoklī.

Paļāvība.

Bezgalīgs un tiešs.

Ma